

La creació d'una orquestra simfònica a Sabadell

L'“Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell”, està vivint una gran activitat en aquest començament d'any, ja que a més de la preparació de l'òpera “Norma” de Bellini, que es representarà a La Faràndula, pel març, ha portat a terme un treball important amb motiu de la formació i presentació de l'“Orquestra Simfònica del Vallès” -que serà la tercera orquestra simfònica de Catalunya-, obra força eloqüent del fer d'aquesta Associació que presideix Mirna Lacambra. S'ha creat aquesta orquestra simfònica itinerant i al servei de Catalunya. Heus ací el sentit d'aquesta decisió i el resultat d'un treball de gairebé tres anys. I s'ha creat una Fundació de caire totalment jurídic, que es formalitzà el passat 15 de gener al despatx del notari Sr. Ramoneda.

Com a presentació a nivell de tot Catalunya i amb oferiment a totes les ciutats catalanes, el dia 17 de gener la junta “Amics de l'Òpera” i el Mestre Albert Aguado, director de l'orquestra, pujaren a Montserrat per tal de fer conèixer l'existència d'aquesta Orquestra al Pare Abat, Cassià M. Just, i demanar de poder fer a la basílica un concert d'ofertament a tot el país, des del mateix cor de Catalunya. Es concretà la data del 4 d'abril. L'Associació informà al Pare Abat sobre tota la trajectòria del seu treball, des de la formació ara farà cinc anys.

La nit del 19 de gener, al teatre La Faràndula, l'Orquestra Simfònica del Vallès, sota la batuta del seu Mestre Albert Aguado, assajava per primera vegada i ho feia davant les autoritats. L'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, presentava, així, aquesta orquestra per ella promoguda, al Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Ferrer, el vice-president de la Diputació de Barcelona, Jordi Labòria, a l'alcalde de Sabadell, Antoni Farrés, al conseller de cultura de l'Ajuntament, Isidre Creus, i als medis de comunicació del país. Una vetllada històrica per a Sabadell i per a l'Associació, en la qual es feia realitat un ambiciós somni. Ara, tres dies a la setmana, l'orquestra assaja la simfonia n.º 25 de Mozart i també una de Beethoven, les dues obres que oferirà en el Concert de presentació a Sabadell la nit del 27 de març, i el dia 4 d'abril a la basílica de Montserrat. I d'aquí, a les ciutats catalanes, amb els concerts que siguin programats al llarg de tot l'any.

Són cinquanta llocs de treball per a joves músics, per molts dels quals és la primera feina; més un director, un sub-director i ajudant, i un encarregat dels afers de l'Orquestra. Són gent de Sabadell, Cerdanyola, Martorellas, Barcelona, Sant Feliu de Codines, Granollers, St. Pere de Torelló, Mahó (Menorca), Tona, l'Hospitalet, Valldoreix, Igualada, Manresa, Terrassa, i Ontinyat. 20 violions, 8 violes, 8 violoncels, 4 contrabaixos, 2 flautes, 2 oboes, 2 clarinets, 2 fagots, 1 trompa, 2 trompetes i 1 percussió.

En la constitució de l'orquestra han col·laborat amb subvencions econòmiques, la Diputació de Barcelona i la Generalitat, aportant cinc milions de pessetes cadascuna. Es pretén que l'Orquestra pugui realitzar uns 70 concerts anuals, amb els quals s'autofinanciarà. L'Orquestra també pretén omplir el buit musical existent a Catalunya, tota vegada que els que volien sentir música en viu havien de desplaçar-se a Barcelona, com ha dit Mirna Lacambra, presidenta d'Amics de l'Òpera.

R.T.

A mena de conte

Els Avis Fortuny

A l'amic Francesc Fortuny

Començarem aquesta nostra història situant-nos uns pocs anys abans que s'esdevingués aquell dissortat malfat -la guerra incivil del 36-.

Un matrimoni, delicat de salut, el metge de capçalera, amic de la casa, aconsellà un canvi d'aires, recomanant-los un poble vallesà, muntanyenc. El fill ho disposà tot i pocs dies després aquell matrimoni fou traslladat al lloc recomanat. Ben aviat s'hi van sentir ben acollits i sigui per una cosa o per una altra o per totes alhora, van millorar de salut; s'identificaren plenament amb els pobletans i compartiren les seves alegries i tristeses. L'home, músic per vocació, i claveria de sempre, es preocupà d'organitzar, entre la xicalla i el jovent, un cor. Va saber comunicar el seu entusiasme i el seu coneixement musical a tothom. A més, com que tenia bon caràcter, tothom l'estimava i el seguia. I la seva muller va aportar també el seu bon gra de sorra a l'obra; ella ajudà a tothom qui necessitava d'ella i mai no tingué un no per a ningú: sembrava el bé arreu. Ajudava les parteres i els desvalguts i a qui sabia que tenia necessitats. I així, dia a dia, aquell matrimoni benvingut va esdevenir un matri-

moni exemplar. Marit i muller es donaven a mans plenes, sacrificant-se moltes i moltes vegades per ajudar a altri.

Els anys difícils de la guerra els posaren a prova: mai no van defallir. Ella, l'Anita, va morir uns anys després i fou tant el sentiment dels pobletans, grans i petits, que l'acte d'aquell dol fou multitudinari, compartit per tothom. L'avi Fortuny, com tots el coneixien i l'anomenaven, seguí la seva via, ara tot sol, donant-se als altres i fent el proïsme que el feia bategar a tothora. Morí uns anys després i fou plorada i sentida la seva partença: el poble tot l'acomiadà amb un plor -i amb un cant...

I malgrat que els anys han passat, el record dels avis Fortuny ha sobreviscut en el poble. I ha estat aquest mateix poble que demanà que caldria honorar-los dedicant-los un carrer. Aquest vell propòsit -autèntic anhel ciutadà- germinà: l'Ajuntament acordà donar el nom d'“Avis Fortuny” a un carrer.

Dels avis Fortuny hom en serva un bon i dolç record. Saben que les seves ànimes són al cel, i a la terra on van arrelar i morir, descansen en la pau de Sant Llorenç Savall...

J.C.

“Cor Savall” (1952)